

De ce un astfel de Ghid?

Din dorința de a „împărtăși” studenților și tinerilor debutanți în ale profesiei câte ceva din experiența autorilor; din dorința de a arăta că se poate desfășura și „altfel” o lecție de istorie.

Este știut că societatea de mâine este „atât cât poate da școala de astăzi”. Societatea de mâine ne-o dorim formată din cetățeni care să se implice, să ia atitudine în rezolvarea problemelor, să-și apere un punct de vedere, să fie creativi. Pentru aceasta nu mai sunt suficiente metodele tradiționale, care presupun pasivitate, ascultare, cuminenție; este nevoie de curaj, dorință de schimbare, implicare și din partea slujitorilor catedrei.

Demersul nostru, axat pe metode alternative interactive¹, se dorește un pas pe acest drum.

Cum va fi receptat? Cu siguranță, opiniile vor fi, sperăm, pro, dar și contra.

Ne asumăm acest risc și credem că important este să dorim o schimbare, să avem curaj, să recunoaștem când greșim și să vrem să învățăm.

De aceea subscriem la afirmația lui Nicolae Iorga: „metoda cea mai bună are valoarea pe care i-o dă omul care o întrebuințează”².

Acesta ar trebui să fie, în opinia noastră, „crezul” celor ce-și propun să slujească societatea într-un domeniu neatractiv și nemotivant, cel al învățământului, în condițiile tranziției pe care o trăim.

Autorii

---

¹ Metodele tradiționale (povestirea, expunerea explicativă, conversația euristică, prelegerea, demonstrația, descoperirea, comparația) constituie obiectul multor metodici ale disciplinei și nu puteam aduce “ceva nou sub soare”.

² Nicolae Iorga, **Cultura generală și studiile istorice**, în **Generalități cu privire la studiile istorice**, București, 1944, ediția a III-a, p. 166.